

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV (EU) 2018/852**2023/EØS/43/30****av 30. mai 2018****om endring av direktiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Avfallshåndteringen i Unionen bør forbedres med sikte på å beskytte, bevare og forbedre kvaliteten på miljøet, beskytte menneskers helse, sikre forsvarlig, effektiv og rasjonell utnyttelse av naturressurser, fremme prinsippene i den sirkulære økonomien, øke bruken av fornybar energi, øke energieffektiviteten, redusere Unionens avhengighet av importerte ressurser, skape nye økonomiske muligheter og bidra til langsiktig konkurranseevne. Mer effektiv bruk av ressurser vil også gi betydelige nettobesparelser for bedrifter, offentlige myndigheter og forbrukere i Unionen, og en reduksjon i de samlede årlige klimagassutslippene.
- 2) Målene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF⁽⁴⁾ for gjenvinning og materialgjenvinning av emballasje og emballasjeavfall bør endres ved å øke materialgjenvinningen av emballasjeavfall, slik at de bedre gjenspeiler Unionens ambisjon om å gå over til en sirkulær økonomi.
- 3) For å sikre bedre sammenheng i Unionens avfallsregelverk bør dessuten definisjonene i direktiv 94/62/EF, dersom det er relevant, tilpasses de definisjonene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF⁽⁵⁾ som gjelder for avfall generelt.
- 4) Avfallsforebygging er den mest effektive måten å forbedre ressurseffektiviteten på og redusere avfallets innvirkning på miljøet. Det er derfor viktig at medlemsstatene treffer hensiktsmessige tiltak for å oppmuntre til å øke andelen ombruksemballasje som bringes i omsetning, og til ombruk av emballasje. Slike tiltak kan omfatte bruk av panteordninger og andre insentiver, for eksempel fastsettelse av kvantitative mål, at det tas hensyn til ombruk når det gjelder oppnåelsen av materialgjenvinningsmålene, og differensierte finansielle bidrag for ombruksemballasje innenfor ordninger for utvidet produsentansvar for emballasje. Medlemsstatene bør treffe tiltak for å stimulere til bruk av ombruksemballasje og for å redusere forbruk av emballasje som ikke kan materialgjenvinnes, og av unødvendig emballasje.
- 5) Ettersom ombruk innebærer at man unngår å bringe ny emballasje i omsetning og hindrer at emballasjeavfallsvolumet øker, bør ombrukssalgsemballasje som bringes i omsetning for første gang, og treemballasje som repareres for ombruk, tas i betraktning med sikte på oppnåelse av de respektive materialgjenvinningsmålene for emballasje.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 150 av 14.6.2018, s. 141, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 296/2021 av 29. oktober 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), ennå ikke kunngjort.

(1) EUT C 264 av 20.7.2016, s. 98.

(2) EUT C 17 av 18.1.2017, s. 46.

(3) Europaparlamentets holdning av 18. april 2018 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 22. mai 2018.

(4) Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

(5) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).

- 6) Medlemsstatene bør innføre egnede insentiver som stimulerer til bruk av avfallshierarkiet, herunder økonomiske virkemidler og andre tiltak. Formålet med slike tiltak bør være å minimere emballasjens og emballasjeavfallets innvirkning på miljøet ut fra et livssyklusperspektiv, samtidig som det tas hensyn til, der det er relevant, fordelene ved å bruke biobaserte materialer og materialer som kan materialgjenvinnes flere ganger. Tiltak for å øke offentlighetens bevissthet om fordelene ved emballasje som er laget av materialgjenvunnet materiale, kan bidra til at sektoren for materialgjenvinning av emballasjeavfall vokser. Dersom engangsemballasje er helt nødvendig for å sikre næringsmiddelhygien og forbrukernes helse og sikkerhet, bør medlemsstatene treffe tiltak for å sikre at slik emballasje materialgjenvinnes.
- 7) Fremming av en bærekraftig bioøkonomi kan bidra til å redusere Unionens avhengighet av importerte råvarer. Biobasert materialgjenvinnbar emballasje og komposterbar biologisk nedbrytbar emballasje kan representere en mulighet til å fremme fornybare kilder for produksjon av emballasje dersom dette viser seg å være fordelaktig fra et livssyklusperspektiv.
- 8) Forsøpling, enten det er i byer, på landjorden, i elver, i havet eller andre steder, har både direkte og indirekte negativ innvirkning på miljøet, borgernes velferd og økonomien, og kostnadene forbundet med opprydding utgjør en unødvendig økonomisk byrde for samfunnet. Emballasjeavfall er blant de gjenstandene som hyppigst blir funnet på strender, og har langvarig innvirkning på miljøet, samtidig som det påvirker turismen og offentlighetens nytte av disse naturområdene. I tillegg innebærer emballasjeavfall i det marine miljøet at prioriteringsrekkefølgen i avfallshierarkiet blir snudd om på, særlig ved at det hindrer ombruk, materialgjenvinning og annen gjenvinning.
- 9) Det kan oppnås klare miljømessige, økonomiske og samfunnsmessige gevinster gjennom en ytterligere økning av de målene som er fastsatt i direktiv 94/62/EF for materialgjenvinning av emballasjeavfall. Det bør sikres at økonomisk verdifulle avfallsmaterialer gradvis og effektivt gjenvinnes gjennom riktig avfallshåndtering og i tråd med avfallshierarkiet som fastsatt i direktiv 2008/98/EF, og at de kanaliseres tilbake til den europeiske økonomien, noe som vil fremme gjennomføringen av kommisjonsmeldingen av 4. november 2008 med tittelen «The raw materials initiative: meeting our critical needs for growth and jobs in Europe» og framveksten av en sirkulær økonomi.
- 10) I mange medlemsstater er den nødvendige infrastrukturen for avfallshåndtering ennå ikke helt på plass. Det er derfor viktig å sette klare langsiktige politiske mål for å hindre at materialer som kan materialgjenvinnes, fastlåses på de lavere nivåene i avfallshierarkiet.
- 11) Dette direktivet setter langsiktige mål for avfallshåndteringen i Unionen og gir markedsaktører og medlemsstater en tydelig pekepinn på hvilke investeringer som kreves for å nå disse målene. Når medlemsstatene utarbeider sine nasjonale avfallshåndteringsplaner og planlegger investeringer i infrastrukturen for avfallshåndtering, bør de utnytte investeringene godt, herunder gjennom unionsmidler, ved å prioritere forebygging, herunder ombruk, og materialgjenvinning i tråd med avfallshierarkiet.
- 12) Kombinasjonen av materialgjenvinningsmålene og deponeringsbegrensningene fastsatt i direktiv 2008/98/EF og rådsdirektiv 1999/31/EF⁽¹⁾ gjør at det ikke lenger er nødvendig å fastsette mål for gjenvinning og maksimumsmål for materialgjenvinning av emballasjeavfall.
- 13) Det bør fastsettes separate mål for materialgjenvinning av jernholdige metaller og aluminium for å oppnå betydelige økonomiske og miljømessige gevinster, ettersom det vil føre til at mer aluminium blir materialgjenvunnet og dermed til betydelig energisparing og reduksjon av karbondioksidutslipp. Det eksisterende målet for materialgjenvinning av metallemballasje bør derfor deles opp i separate mål for disse to avfallstypene.
- 14) 2030-målene for materialgjenvinning av emballasje bør gjennomgå med sikte på å opprettholde eller eventuelt øke dem. Ved denne gjennomgåelsen bør det også rettes oppmerksomhet mot spesifikke emballasjeavfallsstrømmer, for eksempel emballasjeavfall fra husholdninger, handel og industri, samt komposittemballasjeavfall.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall (EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1).

- 15) Beregningen av materialgjenvinningsmålene bør baseres på vekten av emballasjeavfallet som går til materialgjenvinning. Som en generell regel bør den faktiske veiingen av emballasjeavfall som regnes som materialgjenvunnet, skje når emballasjeavfallet går inn i materialgjenvinningsoperasjonen. For å begrense den administrative byrden bør medlemsstatene, på strenge vilkår og som unntak fra den generelle regelen, kunne fastsette vekten av materialgjenvunnet emballasjeavfall på grunnlag av måling av den utgående mengden etter en sorteringsoperasjon. Tap av materialer før avfallet går inn i materialgjenvinningsoperasjonen, for eksempel som følge av sortering eller andre forberedende operasjoner, bør ikke medregnes i de avfallsmengdene som rapporteres som materialgjenvunnet. Disse tapene kan fastsettes på grunnlag av elektroniske registre, tekniske spesifikasjoner, nærmere regler om beregningen av gjennomsnittlig tapsprosent for forskjellige avfallsstrømmer eller andre tilsvarende tiltak. Medlemsstatene bør angi slike tiltak i kvalitetskontrollrapportene som følger med dataene om materialgjenvinning av avfall som de rapporterer til Kommisjonen. Den gjennomsnittlige tapsprosenten bør helst fastsettes ved de enkelte sorteringsanleggene og knyttes til de forskjellige hovedtypene av avfall, forskjellige kilder (for eksempel husholdninger eller handel), forskjellige innsamlingsordninger og forskjellige typer sorteringsprosesser. Gjennomsnittlig tapsprosent bør bare brukes i tilfeller der det ikke finnes andre pålitelige data, særlig i forbindelse med overføring og eksport av avfall. Tap av vekt av materialer eller stoffer som følge av fysiske eller kjemiske omdanningsprosesser som en del av materialgjenvinningsoperasjonen der emballasjeavfall faktisk blir bearbeidet på nytt til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trekkes fra vekten av det avfallet som rapporteres som materialgjenvunnet.
- 16) Emballasjeavfallsmaterialer som opphører å være avfall som følge av en forberedende operasjon før de faktisk blir bearbeidet på nytt, kan regnes som materialgjenvunnet forutsatt at de deretter bearbeides på nytt til produkter, materialer eller stoffer, enten til det opprinnelige formålet eller andre formål. Materialer som opphører å være avfall og skal brukes som brensel eller en annen energikilde, som brukes til utfylling eller sluttbehandles, eller som skal brukes i operasjoner som har samme formål som annen gjenvinning av avfall enn materialgjenvinning, bør ikke medregnes i oppnåelsen av materialgjenvinningsmålene.
- 17) Dersom beregningen av materialgjenvinningsgraden anvendes på aerob eller anaerob behandling av biologisk nedbrytbart emballasjeavfall, kan mengden avfall som går til slik aerob eller anaerob behandling, regnes som materialgjenvunnet dersom behandlingen gir et materiale som skal brukes som et materialgjenvunnet produkt, materiale eller stoff. Selv om resultatet av slik behandling oftest er kompost eller biorester, kan også andre resultater tas i betraktning forutsatt at det inneholder sammenlignbare mengder av materialgjenvunnet innhold i forhold til mengden av det behandlede biologisk nedbrytbare emballasjeavfallet. I andre tilfeller, og i samsvar med definisjonen av materialgjenvinning, bør ny bearbeiding av biologisk nedbrytbart emballasjeavfall til materialer som skal brukes som brensel eller en annen energikilde, som sluttbehandles, eller som skal brukes i operasjoner som har samme formål som annen gjenvinning av avfall enn materialgjenvinning, ikke medregnes i oppnåelsen av materialgjenvinningsmålene.
- 18) Når det gjelder eksport av emballasjeavfall fra Unionen som skal materialgjenvinnes, bør medlemsstatene gjøre effektiv bruk av inspeksjonsmyndigheten fastsatt i artikkel 50 nr. 4c i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006⁽¹⁾ og kreve dokumentasjon for å kunne fastslå om en overføring er beregnet på gjenvinningsoperasjoner som er i samsvar med artikkel 49 i den nevnte forordningen, og dermed blir håndtert på en miljømessig forsvarlig måte ved et anlegg som driver virksomhet i samsvar med standarder for beskyttelse av menneskers helse og miljøet som i all hovedsak tilsvare standardene som er fastsatt i Unionens regelverk. Medlemsstatene kan utføre denne oppgaven i samarbeid med andre berørte aktører, for eksempel vedkommende myndigheter i bestemmelseslandet, uavhengige tredjeparts kontrollorganer eller organisasjoner som på vegne av produsenter av produkter gjennomfører forpliktelser tilknyttet utvidet produsentansvar og er opprettet i henhold til ordningene for utvidet produsentansvar, som kan foreta fysisk kontroll og annen kontroll av anlegg i tredjeland. Medlemsstatene bør i kvalitetskontrollrapporten som følger med dataene om oppnåelsen av målene, angi tiltakene for gjennomføring av forpliktelsen til å sikre at avfall som eksporteres fra Unionen, blir behandlet på vilkår som i all hovedsak tilsvare dem som kreves i henhold til relevant miljørett i Unionen.
- 19) For å sikre en bedre, mer punktlig og mer ensartet gjennomføring av dette direktivet og oppdage eventuelle gjennomføringsproblemer tidlig bør det innføres et system med tidligvarslingsrapporter som gjør det mulig å oppdage mangler og iverksette tiltak før utløpet av fristene som er satt for å nå målene.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall (EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1).

- 20) Ettersom mengden og typen emballasje som blir brukt vanligvis avhenger av valgene som tas av produsenten, og ikke av forbrukeren, bør det opprettes ordninger for utvidet produsentansvar. Effektive ordninger for utvidet produsentansvar kan ha positiv innvirkning på miljøet ved å redusere generering av emballasjeavfall og øke den separate innsamlingen og materialgjenvinningen av dette avfallet. Selv om det allerede finnes ordninger for utvidet produsentansvar for emballasje i de fleste medlemsstatene, er det store forskjeller i måten de er organisert på, hvor effektive de er, og hvor langt produsentenes ansvar strekker seg. Reglene for utvidet produsentansvar fastsatt i direktiv 2008/98/EF bør derfor få anvendelse på ordninger for utvidet produsentansvar for emballasjeprodusenter.
- 21) For å stimulere til forebygging av emballasjeavfall, redusere dets miljøvirkning, fremme materialgjenvinning av materialer av høy kvalitet og samtidig sikre det indre markedets virkemåte og unngå handelshindringer, konkurransevridning og konkurransebegrensning i Unionen, bør de grunnleggende kravene i direktiv 94/62/EF og dets vedlegg II gjennomgås og om nødvendig endres med henblikk på å skjerpe dem for å forbedre utformingen for ombruk og materialgjenvinning av høy kvalitet av emballasje.
- 22) Dataene som rapporteres av medlemsstatene, er avgjørende for at Kommisjonen skal kunne vurdere medlemsstatenes overholdelse av Unionens avfallsregelverk. Dataenes kvalitet, pålitelighet og sammenlignbarhet bør forbedres ved å innføre en sentral dataportal for alle avfallsdata, slette foreldede rapporteringskrav, sammenligne nasjonale rapporteringsmetoder og innføre en kontrollrapport om datakvaliteten.
- 23) Gjennomføringsrapportene som utarbeides av medlemsstatene hvert tredje år, har ikke vist seg å være et effektivt verktøy for å kontrollere overholdelse av regelverket eller sikre en god gjennomføring av det, og skaper en unødvendig administrativ byrde. Bestemmelsene som forplikter medlemsstatene til å utarbeide slike rapporter, bør derfor oppheves. I stedet bør kontroll med overholdelsen av regelverket baseres utelukkende på de dataene som medlemsstatene hvert år rapporterer til Kommisjonen.
- 24) Pålitelig rapportering av data om avfallshåndtering er svært viktig for effektiv gjennomføring og for å sikre sammenlignbare data mellom medlemsstatene. Når medlemsstatene rapporterer om oppnåelsen av målene fastsatt i direktiv 94/62/EF som endret ved dette direktivet, bør de derfor bruke de nyeste reglene som Kommisjonen har utarbeidet, og metoder som er utviklet av de respektive vedkommende nasjonale myndighetene som er ansvarlige for å gjennomføre dette direktivet.
- 25) For å utfylle eller endre direktiv 94/62/EF bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte delegeres til Kommisjonen med hensyn til artikkel 11 nr. 3, artikkel 19 nr. 2 og artikkel 20 i nevnte direktiv, som endret ved dette direktivet. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse samrådene gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽¹⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter er det særlig viktig at Europaparlamentet og Rådet mottar alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og at deres sakkyndige systematisk har adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som er med på utarbeidingen av delegerte rettsakter.
- 26) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av direktiv 94/62/EF bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til direktivets artikkel 5 nr. 4, artikkel 6a nr. 9, artikkel 12 nr. 3d og artikkel 19 nr. 1 som endret ved dette direktivet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾.
- 27) Ettersom målene for dette direktivet, som på den ene siden er å hindre eller redusere emballasjens og emballasjeavfallets innvirkning på miljøet og på den måten sikre et høyt beskyttelsesnivå for miljøet, og på den andre siden å sikre det indre markedets virkemåte og unngå handelshindringer, konkurransevridning og konkurransebegrensning i Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske Union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

⁽¹⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 28) Direktiv 94/62/EF bør derfor endres.
- 29) I samsvar med den tverrinstitusjonelle avtalen av 28. november 2001 om mer strukturert omarbeiding av rettsakter⁽¹⁾ er omarbeiding en egnet metode for permanent og gjennomgående å sikre unionsregelverkets lesbarhet ved å motvirke at det utarbeides en lang rekke enkeltstående endringsrettsakter som ofte gjør rettsaktene vanskelige å forstå. I den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming bekreftet dessuten de tre institusjonene sin forpliktelse til mer hyppig bruk av omarbeiding som metode for utarbeiding av regelverk ved endring av eksisterende regelverk. Ettersom direktiv 94/62/EF allerede er endret seks ganger, vil det derfor være hensiktsmessig å omarbeide direktiv 94/62/EF i nær framtid.
- 30) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽²⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidingstiltakene i berettede tilfeller skal følges av et eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsinstrumentene. Med hensyn til dette direktivet anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.

VEDT ATT DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Endringer

I direktiv 94/62/EF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 1 skal nr. 2 lyde:

«2. For dette formålet fastsetter dette direktivet tiltak som i første rekke skal bidra til å forebygge emballasjeavfall, og som ytterligere grunnleggende prinsipper, til ombruk av emballasje, materialgjenvinning og andre former for gjenvinning av emballasjeavfall, og derfor til å redusere sluttbehandlingen av slikt avfall for å bidra til overgangen til en sirkulær økonomi.».

- 2) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 utgår følgende tekst:

«Kommisjonen skal ved behov undersøke og om nødvendig endre eksemplene i vedlegg I som skal belyse definisjonen av emballasje. Følgende artikler skal prioriteres: CD- og videoomslag, blomsterpotter, rør og ruller som det er spolt bøyeleg materiale på, beskyttelsespapir for selvklebende etiketter og innpaknings- og gavepapir. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktivet, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 21 nr. 3.».

- b) Nr. 2 skal lyde:

«2. «emballasjeavfall» enhver emballasje eller ethvert emballasjemateriale som omfattes av definisjonen av avfall fastsatt i artikkel 3 i direktiv 2008/98/EF, unntatt restprodukter fra framstillingen.».

- c) Nye numre skal lyde:

«2a. «ombruksemballasje» emballasje som er utviklet, utformet og brakt i omsetning for å kunne gjennomgå flere sykluser i løpet av sin levetid ved at den etterfylles eller brukes om igjen for samme formål som den ble utviklet for,

2b. «komposittemballasje» emballasje som består av to eller flere lag av forskjellige materialer som ikke kan skilles for hånd, og som danner en integrert enhet bestående av en innvendig beholder og et ytre hylster, som fylles, lagres, transporteres og tømmes som sådan,

2c. «avfall», «avfallshåndtering», «avfallsinnsamling», «separat innsamling», «forebygging», «ombruk», «behandling», «gjenvinning», «materialgjenvinning», «sluttbehandling» og «ordning for utvidet produsentansvar» begrepene slik de er definert i artikkel 3 i direktiv 2008/98/EF.».

- d) Nr. 3–10 utgår.

⁽¹⁾ EFT C 77 av 28.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

3) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal sikre at det i tillegg til tiltakene som treffes i samsvar med artikkel 9, gjennomføres andre forebyggende tiltak for å forebygge emballasjeavfall og for å minimere emballasjens miljøvirkninger.

Slike andre forebyggende tiltak kan være nasjonale programmer, insentiver gjennom ordninger for utvidet produsentansvar for å minimere emballasjens miljøvirkninger eller lignende tiltak som eventuelt vedtas i samråd med markedsaktørene og forbruker- og miljøorganisasjonene, og som tar sikte på å samle og dra nytte av de forskjellige forebyggende tiltakene som vedtas i medlemsstatene.

Medlemsstatene skal benytte økonomiske virkemidler og andre tiltak som stimulerer til bruk av avfallshierarkiet, for eksempel de som er angitt i vedlegg IVa til direktiv 2008/98/EF, eller andre relevante virkemidler og tiltak.».

b) Nr. 3 utgår.

4) Artikkel 5 skal lyde:

«Artikkel 5

Ombruk

1. I samsvar med avfallshierarkiet fastsatt i artikkel 4 i direktiv 2008/98/EF skal medlemsstatene treffe tiltak for å oppmuntre til å øke andelen av ombruksemballasje som bringes i omsetning, og av systemer for ombruk av emballasje, på en miljømessig forsvarlig måte og i samsvar med traktaten, uten at det går ut over næringsmiddelhygien eller forbrukernes sikkerhet. Slike tiltak kan blant annet omfatte

- a) bruk av panteordninger,
- b) fastsettelse av kvalitative eller kvantitative mål,
- c) bruk av økonomiske insentiver,
- d) fastsettelse av en minste prosentandel av ombruksemballasje som bringes i omsetning hvert år for hver emballasje-strøm.

2. En medlemsstat kan beslutte å oppnå et justert nivå for målene i artikkel 6 nr. 1 bokstav f)–i) for et bestemt år ved å ta hensyn til de foregående tre årenes gjennomsnittlige andel av ombrukssalgsemballasje som bringes i omsetning for første gang, og som brukes om igjen som ledd i et system for ombruk av emballasje.

Det justerte målet skal beregnes ved å trekke fra

- a) fra målene som er fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f) og h), andelen ombrukssalgsemballasje nevnt i første ledd i dette nummeret av all salgsemballasje som bringes i omsetning, og
- b) fra målene som er fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav g) og i), andelen ombrukssalgsemballasje nevnt i første ledd i dette nummeret som består av det tilsvarende emballasjematerialet, av all salgsemballasje som består av dette materialet, og som bringes i omsetning.

Det skal ikke tas hensyn til mer enn fem prosentpoeng av en slik andel ved beregningen av det tilsvarende justerte målnivået.

3. En medlemsstat kan ta hensyn til mengden treemballasje som repareres med sikte på ombruk, ved beregning av målene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f), bokstav g) ii), bokstav h) og bokstav i) ii).

4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 2 og 3 i denne artikkelen skal Kommisjonen innen 31. mars 2019 vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter regler for beregning, verifisering og rapportering av data, og for beregning av målene i henhold til nr. 3 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 21 nr. 2.

5. Innen 31. desember 2024 skal Kommisjonen undersøke data om ombruksemballasje som er oppgitt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 12 og vedlegg III, med sikte på å vurdere om det er mulig å fastsette kvantitative mål for ombruk av emballasje, herunder beregningsregler, og eventuelle ytterligere tiltak for å fremme ombruk av emballasje. For dette formålet skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.».

5) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal nye bokstaver lyde:

«f) senest 31. desember 2025 skal minst 65 vektprosent av alt emballasjeavfall materialgjenvinnes,

g) senest 31. desember 2025 skal følgende minstemål (i vektprosent) for materialgjenvinning være nådd for følgende spesifikke materialer i emballasjeavfallet:

i) 50 % av plast,

ii) 25 % av tre,

iii) 70 % av jernholdige metaller,

iv) 50 % av aluminium,

v) 70 % av glass,

vi) 75 % av papir og papp,

h) senest 31. desember 2030 skal minst 70 vektprosent av alt emballasjeavfall materialgjenvinnes,

i) senest 31. desember 2030 skal følgende minstemål (i vektprosent) for materialgjenvinning være nådd for følgende spesifikke materialer i emballasjeavfallet:

i) 55 % av plast,

ii) 30 % av tre,

iii) 80 % av jernholdige metaller,

iv) 60 % av aluminium,

v) 75 % av glass,

vi) 85 % av papir og papp.».

b) Nye numre skal lyde:

«1a. Uten at det berører nr. 1 bokstav f) og h) kan en medlemsstat forlenge fristene for å nå målene nevnt i nr. 1 bokstav g) punkt i)–vi) og bokstav i) punkt i)–vi) med inntil fem år, på følgende vilkår:

a) Avviket er begrenset til høyst 15 prosentpoeng fra et enkelt mål eller delt mellom to mål.

b) Avviket medfører ikke at materialgjenvinningsgraden for et enkelt mål reduseres til under 30 %.

c) Avviket medfører ikke at materialgjenvinningsgraden for et enkelt mål nevnt i nr. 1 bokstav g) punkt v) og vi) og bokstav i) punkt v) og vi) reduseres til under 60 %.

d) Senest 24 måneder før de respektive fristene fastsatt i nr. 1 bokstav g) eller i) i denne artikkelen skal medlemsstaten underrette Kommisjonen om at den har til hensikt å forlenge de respektive fristene og framlegge en gjennomføringsplan i samsvar med vedlegg IV til dette direktivet. Medlemsstaten kan kombinere denne planen med en gjennomføringsplan framlagt i henhold til artikkel 11 nr. 3 bokstav b) i direktiv 2008/98/EF.

1b. Innen tre måneder etter mottak av gjennomføringsplanen framlagt i henhold til nr. 1a bokstav d) kan Kommisjonen be en medlemsstat om å revidere denne planen dersom Kommisjonen anser at planen ikke oppfyller kravene angitt i vedlegg IV. Den berørte medlemsstaten skal framlegge en revidert plan senest tre måneder etter mottak av Kommisjonens forespørsel.

1c. Innen 31. desember 2024 skal Kommisjonen gjennomgå målene fastsatt i nr. 1 bokstav h) og i) med sikte på å opprettholde eller eventuelt øke dem. For dette formålet skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.».

c) Nr. 2, 3, 5, 8 og 9 utgår.

6) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 6a

Regler for beregning av måloppnåelse

1. For å kunne beregne om målene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f)–i) er nådd

- a) skal medlemsstatene beregne vekten av emballasjeavfall som er generert og materialgjenvunnet i et bestemt kalenderår; mengden emballasjeavfall som genereres i en medlemsstat, kan betraktes som lik mengden emballasje som bringes i omsetning samme år i denne medlemsstaten,
- b) skal vekten av materialgjenvunnet emballasjeavfall beregnes som vekten av emballasje som har blitt avfall, og som etter å ha gjennomgått all nødvendig kontroll, sortering og andre forberedende operasjoner for å fjerne avfallsmaterialer som etterfølgende ny bearbeiding ikke er rettet mot, og for å sikre materialgjenvinning av høy kvalitet, går inn i materialgjenvinningsoperasjonen der avfallsmaterialer faktisk blir bearbeidet på nytt til produkter, materialer eller stoffer.

2. I henhold til nr. 1 bokstav a) skal vekten av materialgjenvunnet emballasjeavfall måles når avfallet går inn i materialgjenvinningsoperasjonen.

Som unntak fra første ledd kan vekten av materialgjenvunnet emballasjeavfall måles i form av vekten av utgående avfall etter en sorteringsoperasjon, forutsatt at

- a) slikt utgående avfall deretter materialgjenvinnes,
- b) vekten av materialer eller stoffer som fjernes ved ytterligere operasjoner før materialgjenvinningsoperasjonen, og som ikke deretter materialgjenvinnes, ikke regnes med i vekten av det avfallet som rapporteres som materialgjenvunnet.

3. Medlemsstatene skal innføre et effektivt kvalitetskontroll- og sporbarhetssystem for emballasjeavfallet for å sikre at vilkårene fastsatt i nr. 1 bokstav a) og nr. 2 bokstav a) og b) i denne artikkelen blir overholdt. For å sikre at dataene som er samlet inn om materialgjenvunnet emballasjeavfall er pålitelige og nøyaktige, kan systemet bestå av elektroniske registre opprettet i henhold til artikkel 35 nr. 4 i direktiv 2008/98/EF, tekniske spesifikasjoner for kvalitetskravene til sortert avfall, eller gjennomsnittlig tapsprosent for sortert avfall for henholdsvis forskjellige avfallstyper og avfallshåndteringspraksiser. Gjennomsnittlig tapsprosent skal bare brukes i tilfeller der det ikke kan innhentes pålitelige data på annen måte, og skal beregnes på grunnlag av beregningsreglene fastsatt i den delegerte rettsakten vedtatt i henhold til artikkel 11a nr. 10 i direktiv 2008/98/EF.

4. Ved beregning av om målene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f)–i) er nådd, kan mengden av biologisk nedbrytbart emballasjeavfall som går til aerob eller anaerob behandling, regnes som materialgjenvunnet dersom denne behandlingen genererer kompost, biorester eller et annet materiale som har en lignende mengde materialgjenvunnet innhold som det innkommende materialet og skal brukes som et materialgjenvunnet produkt, materiale eller stoff. Dersom det genererte materialet skal brukes på jord, kan medlemsstatene regne det som materialgjenvunnet bare dersom denne bruken har positive virkninger for landbruk eller miljø.

5. Mengden emballasjeavfallsmaterialer som har opphørt å være avfall som følge av en forberedende operasjon før de blir bearbeidet på nytt, kan regnes som materialgjenvunnet forutsatt at slike materialer deretter bearbeides på nytt til produkter, materialer eller stoffer som skal brukes til det opprinnelige formålet eller andre formål. Materialer som opphører å være avfall og skal brukes som brensel eller en annen energikilde, eller som skal forbrennes, brukes til utfylling eller deponeres, skal imidlertid ikke medregnes i oppnåelsen av materialgjenvinningsmålene.

6. Ved beregning av om målene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f)–i) er nådd, kan medlemsstatene ta hensyn til materialgjenvinningen av metaller som er sortert ut etter forbrenning av avfall, i forhold til andelen av emballasjeavfall som er forbrent, forutsatt at de gjenvunne metallene oppfyller visse kvalitetskriterier fastsatt i gjennomføringsrettsakten vedtatt i henhold til artikkel 11a nr. 9 i direktiv 2008/98/EF.

7. Emballasjeavfall som sendes til en annen medlemsstat med sikte på materialgjenvinning i denne andre medlemsstaten, kan bare medregnes i oppnåelsen av målene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f)–i) av den medlemsstaten der emballasjeavfallet ble samlet inn.

8. Emballasjeavfall som er eksportert fra Unionen, skal medregnes i oppnåelsen av målene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 i dette direktivet av den medlemsstaten der det ble samlet inn, bare dersom kravene i nr. 3 i denne artikkelen er oppfylt, og dersom, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006(*), eksportøren kan bevise at overføringen av avfall oppfyller kravene i nevnte forordning, og at behandlingen av emballasjeavfallet utenfor Unionen foregikk på vilkår som i all hovedsak tilsvarende kravene i relevant miljørett i Unionen.

9. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 1–5 i denne artikkelen skal Kommisjonen innen 31. mars 2019 vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter regler for beregning, verifisering og rapportering av data, særlig med hensyn til vekten av generert emballasjeavfall. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 21 nr. 2.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall (EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1).».

7) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 6b

Tidligvarslingsrapport

1. Kommisjonen skal i samarbeid med Det europeiske miljøbyrået utarbeide rapporter om framdriften i arbeidet med å nå målene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f)–i), senest tre år før hver frist som er fastsatt der.

2. Rapportene nevnt i nr. 1 skal inneholde følgende:

- a) Et anslag over måloppnåelsen i hver medlemsstat.
- b) En liste over medlemsstater som står i fare for ikke å nå målene innen de respektive fristene, sammen med relevante anbefalinger til de berørte medlemsstatene.
- c) Eksempler på beste praksis som brukes i hele Unionen, og som kan være til veiledning i arbeidet med å nå målene.».

8) Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

Ordninger for retur, innsamling og gjenvinning

1. For å nå målene fastsatt i dette direktivet skal medlemsstatene treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at det innføres ordninger for

- a) retur og/eller innsamling av brukt emballasje og/eller emballasjeavfall fra forbrukere, fra andre sluttbrukere eller fra avfallsstrømmen, slik at det sendes videre til de avfallshåndteringsløsningene som er mest hensiktsmessige,
- b) ombruk eller gjenvinning, herunder materialgjenvinning, av innsamlet emballasje og/eller emballasjeavfall.

Markedsaktørene i de berørte sektorene og vedkommende offentlige myndigheter skal kunne delta i ordningene. Ordningene skal i tillegg anvendes på importerte produkter, uten forskjellsbehandling, også med hensyn til de nærmere reglene for adgang til ordningene og eventuelle gebyrer knyttet til dette, og de skal være slik utformet at handelshindringer eller konkurransevriddinger unngås i samsvar med traktaten.

2. Medlemsstatene skal sikre at det innen 31. desember 2024 opprettes ordninger for utvidet produsentansvar for all emballasje i samsvar med artikkel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF.

3. Tiltakene nevnt i nr. 1 og 2 skal inngå i en politikk som omfatter all emballasje og alt emballasjeavfall, og de skal særlig ta hensyn til kravene til beskyttelse av miljøet og forbrukernes helse og sikkerhet og til hygiene, beskyttelse av kvaliteten, ektheten og de tekniske egenskapene til de emballerte produktene og materialene som brukes, samt til vern av industriell og kommersiell eiendomsrett.

4. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å fremme materialgjenvinning av høy kvalitet for emballasjeavfall og for å oppfylle de nødvendige kvalitetsstandardene for de relevante sektorene for materialgjenvinning. For dette formålet får artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2008/98/EF anvendelse på emballasjeavfall, herunder fra kompositemballasje.».

9) I artikkel 9 skal nytt nummer lyde:

«5. Innen 31. desember 2020 skal Kommisjonen undersøke om det er gjennomførbart å skjerpe de grunnleggende kravene for blant annet å forbedre utforming med sikte på ombruk og fremme materialgjenvinning av høy kvalitet, samt å styrke håndhevingen av dem. For dette formålet skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.».

10) I artikkel 11 skal nr. 3 lyde:

«3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 21a for å utfylle dette direktivet ved å fastsette vilkårene for at konsentrasjonsnivåene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen ikke får anvendelse på materialgjenvunne materialer og produktsykluser innenfor en lukket og kontrollert kjede, samt ved å fastsette hvilke typer emballasje som er unntatt fra kravet i nr. 1 tredje strekpunkt i denne artikkelen.».

11) I artikkel 12 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde «*Informasjonssystemer og rapportering*».

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Databasene nevnt i nr. 1 skal inneholde dataene som er basert på vedlegg III, og skal særlig gi opplysninger om omfanget av, kjennetegnene ved og utviklingen i emballasje- og emballasjeavfallsstrømmene i hver enkelt medlemsstat, herunder opplysninger om innholdet av giftige eller farlige stoffer i emballasjematerialer og i komponenter som er brukt i framstillingen av emballasjen.».

c) Nr. 3 utgår.

d) Nye numre skal lyde:

«3a. Medlemsstatene skal for hvert kalenderår rapportere dataene om gjennomføringen av artikkel 6 nr. 1 bokstav a)–i) og dataene om ombruksemballasje til Kommisjonen.

De skal rapportere dataene elektronisk senest 18 måneder etter utgangen av det rapporteringsåret som dataene ble innsamlet for. Dataene skal rapporteres i det formatet som er fastsatt av Kommisjonen på grunnlag av vedlegg III i samsvar med nr. 3d i denne artikkelen.

Den første rapporteringsperioden for målene fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav f)–i) og dataene om ombruksemballasje skal starte i det første hele kalenderåret etter vedtakelsen av gjennomføringsrettsakten som fastsetter rapporteringsformatet i samsvar med nr. 3d i denne artikkelen, og skal omfatte dataene for denne rapporteringsperioden.

3b. Dataene som rapporteres av medlemsstatene i samsvar med denne artikkelen, skal ledsages av en kvalitetskontrollrapport og en rapport om tiltakene som er truffet i henhold til artikkel 6a nr. 3 og 8, herunder nærmere opplysninger om gjennomsnittlig tapsprosent dersom det er relevant.

3c. Kommisjonen skal gjennomgå dataene som er rapportert i samsvar med denne artikkelen, og offentliggjøre en rapport om resultatene av gjennomgåelsen. Rapporten skal inneholde en vurdering av hvordan datainnsamlingen er organisert, hvilke datakilder og metoder som er brukt i medlemsstatene, samt dataenes fullstendighet, pålitelighet, rettidighet og ensartethet. Vurderingen kan inneholde konkrete anbefalinger om forbedringer. Rapporten skal utarbeides etter medlemsstatenes første rapportering av dataene og deretter hvert fjerde år.

3d. Kommisjonen skal innen 31. mars 2019 vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter formatet for rapporteringen av data i samsvar med nr. 3a i denne artikkelen. Med hensyn til rapporteringen om gjennomføringen av artikkel 6 nr. 1 bokstav a)–e) i dette direktivet, skal medlemsstatene bruke formatet fastsatt i kommisjonsvedtak 2005/270/EF(*). Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 21 nr. 2 i dette direktivet.

(*) Kommisjonsvedtak 2005/270/EF av 22. mars 2005 om fastsettelse av skjemaet for databasesystemet i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall (EUT L 86 av 5.4.2005, s. 6).».

e) Nr. 5 utgår.

12) Artikkel 17 utgår.

13) Artikkel 19 skal lyde:

«Artikkel 19

Tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen

1. Kommisjonen skal vedta de gjennomføringsrettsaktene som er nødvendige for å tilpasse identifikasjonssystemet nevnt i artikkel 8 nr. 2 og artikkel 10 andre ledd sjette strekpunkt, til den vitenskapelige og tekniske utviklingen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren som det vises til i artikkel 21 nr. 2.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 21a for å endre eksemplene i vedlegg I som skal belyse definisjonen av emballasje.».

14) Artikkel 20 skal lyde:

«Artikkel 20

Særlige tiltak

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 21a for å utfylle dette direktivet dersom det er nødvendig for å løse vanskeligheter som kan oppstå ved anvendelsen av bestemmelsene i dette direktivet, særlig med hensyn til inert emballasjemateriale som bringes i omsetning i Unionen i svært små mengder (dvs. ca. 0,1 vektprosent), primæremballasje for medisinsk utstyr og legemidler, småemballasje og luksusemballasje.».

15) Artikkel 21 skal lyde:

«Artikkel 21

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 39 i direktiv 2008/98/EF. Nevnte komité skal være en komité i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011(*).

2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).».

16) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 21a

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkelen.

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 11 nr. 3, artikkel 19 nr. 2 og artikkel 20 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 4. juli 2018. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 11 nr. 3, artikkel 19 nr. 2 og artikkel 20 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming^(*).

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 11 nr. 3, artikkel 19 nr. 2 og artikkel 20 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

(*) EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.».

17) Vedlegg II og III endres i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

18) Vedlegg IV tilføyes i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 5. juli 2020 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktivet. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler. Kommisjonen skal underrette de øvrige medlemsstatene om dette.

Artikkel 3

Ikrafttredelse

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 4

Adressater

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 30. mai 2018.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

L. PAVLOVA

Formann

VEDLEGG

1) I vedlegg II gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal andre strekpunkt lyde:

«— Emballasje skal utformes, framstilles og markedsføres på en slik måte at den kan brukes om igjen eller gjenvinnes, herunder materialgjenvinnes, i tråd med avfallshierarkiet, og slik at dens miljøvirkninger reduseres til et minimum ved sluttbehandling av emballasjeavfall eller av restprodukter fra håndtering av emballasjeavfall.».

b) I nr. 3 skal bokstav c) og d) lyde:

«c) *Emballasje som kan gjenvinnes ved kompostering*

Emballasjeavfall som behandles med sikte på kompostering, skal være av en slik biologisk nedbrytbar art at det ikke hindrer separat innsamling og komposteringsprosessen eller -virksomheten det skal brukes i.

d) *Biologisk nedbrytbar emballasje*

Biologisk nedbrytbart emballasjeavfall skal være av en slik art at den kan brytes ned fysisk, kjemisk, termisk eller biologisk slik at størstedelen av den ferdige komposten til slutt nedbrytes til karbondioksid, biomasse og vann. Plastemballasje som er nedbrytbar ved oksidasjon, skal ikke anses som biologisk nedbrytbar.».

2) I vedlegg III gjøres følgende endringer:

a) I tabell 1 og 2 erstattes radene «Metall» med to rader: «Jernholdig metall» og «Aluminium».

b) I tabell 2 gjøres følgende endringer:

i) I den andre kolonnen erstattes overskriften «Brukt emballasje (i tonn)» med «Emballasje brakt i omsetning for første gang (i tonn)».

ii) I den tredje kolonnen erstattes overskriften «Ombrukt emballasje» med «Ombruksemballasje».

iii) Etter den tredje kolonnen tilføyes følgende:

«Ombrukssalgsemballasje	
I tonn	I prosent

c) I tabell 3 og 4 erstattes radene «Metallemballasje» med to rader: «Jernholdig metallemballasje» og «Aluminiums-emballasje».

3) Nytt vedlegg skal lyde:

«VEDLEGG IV

GJENNOMFØRINGSPLAN SOM SKAL FRAMLEGGES I SAMSVAR MED ARTIKKEL 6 NR. 1A BOKSTAV D)

Gjennomføringsplanen som skal framlegges i samsvar med artikkel 6 nr. 1a bokstav d), skal inneholde følgende:

1. En vurdering av tidligere, nåværende og anslått grad av materialgjenvinning, deponering og annen behandling av emballasjeavfall og avfallsstrømmene det består av.

2. En vurdering av gjennomføringen av avfallshånderingsplaner og avfallsforebyggingsprogrammer som er innført i henhold til artikkel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF.
 3. Årsakene til at medlemsstaten anser at den kanskje ikke vil nå det relevante målet fastsatt i artikkel 6 nr. 1 bokstav g) og i) innen fristen som er fastsatt der, og en vurdering av hvor lenge fristen må forlenges for å nå dette målet.
 4. Hvilke tiltak som er nødvendige for å nå de av målene fastsatt i dette direktivets artikkel 6 nr. 1 bokstav g) og i) som gjelder for medlemsstaten under forlengelsen av fristen, herunder egnede økonomiske virkemidler og andre tiltak som skaper insentiver til å bruke avfallshierarkiet som fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2008/98/EF og i direktivets vedlegg IVa.
 5. En tidsplan for gjennomføringen av tiltakene angitt i nr. 4, fastsettelse av hvilket organ som er rette vedkommende for gjennomføringen av dem, og en vurdering av hvert enkelt tiltaks bidrag til oppnåelsen av målene som gjelder ved en forlengelse av fristen.
 6. Opplysninger om finansiering av avfallshåndtering i tråd med prinsippet om at forurensere betaler.
 7. Tiltak for å forbedre datakvaliteten, dersom det er relevant, med sikte på bedre planlegging og overvåking av resultatene innenfor avfallshåndtering».
-